

ע"פ 55260/02/18 - אברהם כהן נגד מועצה מקומית פרדס חנה - כרכור

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 55260-02-18 כהן נ' מועצה מקומית פרדס חנה - כרכור
תיק חיצוני: 32975-07-13

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופט נאסר ג'השאן
המבקש	אברהם כהן
נגד	
המשיבה	מועצה מקומית פרדס חנה - כרכור

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע העונש שהושת על המבקש בגזר הדין מיום 29.01.2018 בתו"ב 32975-07-13 בבית המשפט לעניינים מקומיים בחדרה (כב' השופט גולדברג) וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה.

2. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של בניה ושימוש במקרקעין בסטיה מהיתר, לפי סעיף 204(ב) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**") וזוכה מעבירת בניה ושימוש במקרקעין ללא היתר, עבירה לפי סעיף 204(א) לחוק. ביום 29.01.2018 ניתן גזר דינו של בית משפט קמא והושת על המבקש קנס כספי בסך 18,000 ₪ או 45 ימי מאסר תחתיו, שישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.03.2018 ובכל ה-1 לחודש שאחריו; חתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה על פרק י' לחוק וזאת למשך שנתיים; תשלום אגרת בניה כדין, תוך 30 יום מיום מתן גזר הדין; צו להתאמת הבנייה להיתר הקיים עד ליום 29.07.2018.

3. ביום 26.02.2018 הוגשה הודעת ערעור מטעם המבקש וביום 07.03.2018 הוגשה הבקשה שבנדון. במסגרת הבקשה טוען המבקש כי הוא פנסיונר כבן 71, אדם נורמטיבי ואין לחובתו עבר פלילי. המבקש טוען כי תשלום הקנס יכביד עליו, כאשר המאסר החליפי הוא עונש כבד מנשוא עבורו. המבקש עוד טוען כי הבית בו בוצעו העבירות הוא בית מגוריו, ואין חשש כי יבצע עבירות בניה נוספות. המבקש טוען כי אין כל דחיפות בביצוע העונשים שהושתו עליו ולא תיגרם כל פגיעה באינטרס הציבור אם יעוכב גזר הדין. עוד הוסיף המבקש כי העבירות שבהן הורשע אינן נמנות על עבירות הבנייה החמורות.

יתרה מזאת טוען המבקש ביחס לביצוע המייד של הצו להשלמת הבניה כי חיובו לפעול בהתאם לצו התאמת הבניה להיתר קיים עלול ליצור עובדה קיימת שלא ניתן יהיה להחזירה לאחור אם יתקבל

עמוד 1

הערעור. עוד טוען המבקש כי סיכויי הערעור טובים מאחר והערעור נסב בעיקרו על טיעונים משפטיים ולא על ממצאי עובדה ומהימנות של בית משפט קמא והפנה לטיעוניו שנטענו בהודעת הערעור.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. במסגרת תגובתה טוענת המשיבה כי לא הוצג כל נימוק המצדיק היעדרות לבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. באשר לעיכוב ביצוע תשלום הקנס טוענת המשיבה כי למעט מקרים מיוחדים, בית המשפט אינו נוטה לעכב תשלום קנסות, שכן לא מדובר במצב בלתי הפיך, ואם ישולם הקנס ניתן יהא להחזירו במידה הצורך. ביחס לצו להשלמת הבניה טוענת המשיבה כי המועד שנקבע להתאמת הבניה להיתר הקיים הנו עד ליום 29.07.2018 כך שממילא אין המדובר בביצוע מיידי ולמבקש הותר זמן לפעול בהתאם לגזר הדין גם לאחר שיתקיים דיון בערעור. המשיבה עוד הוסיפה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים במיוחד ואין מקום לקבלו, כאשר בניגוד לטענת המבקש, ערעורו הוגש נגד קביעות עובדתיות של בית משפט קמא ובאלו אין בית המשפט שלרעור נוסה להתערב. על כן, ונוכח העובדה שנדחו כל טענות המבקש, אשר מובאות בשנית במסגרת בקשתו לעיכוב ביצוע גזר הדין ולאור ההלכה בדבר עיכוב ביצוע עונש פלילי, ולאור העובדה כי לא הוצג כל נימוק אשר יש בו כדי להוכיח גרימתו של זנק בלתי הפיך היה ולא יעוכב ביצוע גזר הדין, יש לדחות את בקשתו של המבקש.

5. לאחר עיון בבקשה ובתגובה מצאתי להורות על דחיית הבקשה וזאת מן הנימוקים המפורטים להלן:

6. על-פי ההלכה הפסוקה, בית משפט לא יורה על עיכוב ביצוע של תשלום קנס שנפסק בערכאה הדיונית אך בשל הגשת ערעור, שכן אין בתשלום הקנס כדי לגרום למבקש נזק בלתי הפיך, במידה ויתקבל הערעור והקנס יופחת או יבוטל (ע"פ 3745/17 אלבז נ' מדינת ישראל (22.05.2017) (להלן: "עניין אלבז"); ע"פ 9908/17 שריקי נ' מדינת ישראל (11.01.2018); ע"פ 679/15 גזאוי נ' מדינת ישראל (11.03.2015) (להלן: "עניין גזאוי"). יחד עם האמור, נקבע כי בית המשפט ישקול בחיוב לעכב ביצוע תשלום קנס במקרים בהם שוכנע כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את הקנס וכאשר אי תשלומו יביא להשתת מאסר חלף קנס, כאשר על בית המשפט להתחשב בגובה הקנס, מצבו הכלכלי של המבקש וביכולתו לשלם את הקנס טרם יישמע הערעור (עניין גזאוי, פסקה 4; עניין אלבז).

7. בענייננו המבקש למעשה מבקש לעכב ביצוע העונשים שהושתו בגזר הדין המתייחסים לעונש הקנס וצו התאמת הבניה להיתר הקיים. ראשית אציין כפי שנקבע בהלכה הפסוקה אין בתשלום הקנס כדי לגרום למבקש נזק בלתי הפיך, במיוחד בהינתן העובדה שהקנס משולם לקופה המדינה, ממנה יוכל המבקש להיפרע בלי קושי ככל והערעור יתקבל. שנית, המבקש אף בבקשתו לא טען כי הנו שרוי במצב כלכלי קשה במיוחד וכי הנו דל אמצעים, אלא כל שטען כי "תשלום הקנס יכביד עליו" וזאת מבלי לתמוך טענתו במסמכים המעידים על מצבו הכלכלי. על כן, ובהיעדר תשתית עובדתית הדרושה להכרעה בבקשה, אין בידי להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע העונש המתייחס לקנס.

8. שנית, ביחס לרכיב העונש המתייחס לצו להתאמת הבניה להיתר הקיים, אף אין בידי להיעתר לעיכוב

רכיב זה, וזאת משום שהמועד שנקבע בגזר הדין להתאמת הבניה להיתר הקיים הנו עד ליום 29.07.2018, כך שממילא לא מדובר בביצוע מיידי ובשים לב למועד הדיון שנקבע בערעור יהיה למשיב זמן לפעול בהתאם לגזר הדין ככל וערעורו יידחה. מכל מקום, המערער יהיה רשאי לטעון להארכת המועד שנקבע בפסק דינו של בית משפט קמא להתאמת הבנייה, במעמד הדיון בערעור.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית וזאת מבלי להתייחס לסיכויי הערעור.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.